

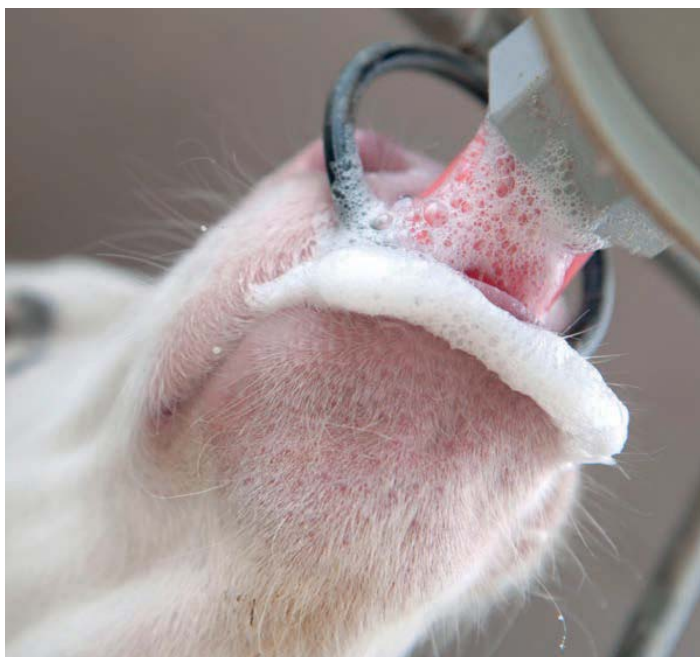
Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Piet De Meuter, René Bemers en Anthony De Schryver maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Hevige diarree bij jonge kalveren

Een klant contacteerde me onlangs omdat verschillende jonge kalveren diarree hadden. De leeftijd van de kalveren was tussen de één en vier weken. Een van de kalfjes kon al niet meer recht staan. De zieke dieren dronken minder en waren lusteloos volgens de veehouder. Dit was nu al enkele dagen aan de gang.

Eenmaal ter plaatse was meteen duidelijk dat het hier ging om 'jonge-kalverendiarrée'. Dat is diarree met een typisch waterige, stinkende mest met een kleur die varieert van lichtgeel tot grijs. Tijdens het klinisch onderzoek kon ik vaststellen dat verschillende kalveren koorts hadden. De zwaardere gevallen, die niet meer recht konden staan, vertoonden tekenen van een lichte onderkoeling. Een lichte tot uitgesproken vorm van uitdroging was aanwezig. De eetlust was sterk afwisselend van kalf tot kalf. De ogen lagen diep en de zuigreflex was verminderd. Verschillende meststalen werden verzameld en naar het labo gestuurd voor onderzoek. Het bleek om zowel het rota- als het coronavirus te gaan. Beide virussen zorgen voor een heftige gastro-enteritis bij kalveren.

De kalveren die er erg aan toe waren, kregen direct een infuus om het vocht- en zoutgehalte op peil te krijgen en een extra shot glucose en elektrolyten. De andere kalveren kregen afwisselend vervangmaaltijden op basis van water en elektrolyten om hun zoutbalans terug te herstellen. Tegen de koorts en pijn werd een kortwerkende ontstekingsremmer gegeven. Preventief kregen de koeien een vaccin voor verrijking van de antistoffen in de biest.

De medische term **rota- en coronavirus**

Het rota- en coronavirus zijn twee virussen die regelmatig samen waargenomen worden bij kalveren met diarree. Beide virussen veroorzaken hetzelfde klinische ziektebeeld met aantasting van de darmwand van de dunne darm.

Kalveren kunnen de infectie oplopen vanaf de eerste tot derde levensweek met een grote gevoeligheid vanaf dag tien. De dieren kunnen sterven ten gevolge van uitdroging en een secundaire bacteriële infectie zoals E. coli.

Zieke dieren scheiden een grote hoeveelheid virussen uit via de mest en kunnen op hun beurt gezonde kalveren besmetten. Een strikte hygiëne en ziekenboeg is aan te raden bij zieke kalveren om de verspreiding binnen het bedrijf tegen te gaan.

Aangetaste dieren moeten voldoende vocht opnemen om uitdroging te vermijden. Het geven van extra lauw water met elektrolyten is aanbevolen. Afhankelijk van de toestand van het kalf kunnen maaltijdvervangers gegeven worden in de plaats van melk. Kalveren die niet meer zelfstandig en voldoende drinken, kunnen het best onderzocht worden door de dierenarts. Deze zal dan nagaan of eventueel een intraveneuze vochttherapie nodig is. Een snelle reactie van de veehouder is van essentieel belang voor de genezing van de kalveren. Een goed biestmanagement en een goede hygiëne zijn een must om kalverdiarree zo veel mogelijk tegen te gaan. Op probleembedrijven is vaccineren van koeien een optie; dat helpt om het gehalte antistoffen in de biest te verhogen.